

Ὡς ἀνωτέρω παρετηρήσαμεν, ὑπάρχουσιν ἐν-
τούτοις πολλάι πιθανότητες τὰ πράγματα νὰ
λάβωσιν τροπὴν πολὺ βραδυτέραν καὶ δυσαρ-
στοτέραν, ἐὰν θέλετε, καὶ ὀλιγώτερον μεγαλο-
πρεπῆ. Καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ὁ θάνατος ὁ πε-
ριμένων ἡμᾶς θὰ εἶναι ὁ θάνατος τοῦ ἀσθενοῦν-
τος, τοῦ γεγηρακότος, τοῦ ἀσφυκτιῶντος. Πολλὰ
ἔχομεν ἤδη τεκμήρια μαρασμοῦ καὶ γήρατος,
τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐκφυλίζεται, μαραίνεται, ἡ
δὲ ζωτικότης αὐτοῦ κατατρίβεται ἐν τῷ περὶ
ὑπάρξεως ἀγῶνι. Εἴμεθα λοιπὸν καταδεδικα-
σμένοι εἰς προοδευτικὸν μαρασμόν, τείνοντά νὰ
μεταβάλλῃ ἡμᾶς εἰς ὄντα μηχανικῶς μόνον κι-
νούμενα. Ἄφ' οὗ δὲ φθάσωμεν εἰς τὸ σημεῖον
τοῦτο καθ' ὃ ἡ ἀνθρωπότης μικρὰν θὰ ἔχῃ πλέον
ἀξίαν, θὰ ἐπέλθῃ καὶ τὸ τελευταῖον κτύπημα.
Τὰ φυτὰ θ' ἀφανισθῶσι ἀπὸ τῆς σφαίρας ἡμῶν,
τὰ τελευταῖα δένδρα θὰ κοπῶσι πρὸς κατα-
σκευὴν τῶν τελευταίων λεωφορείων, τὰ δενδρύλ-
ια καὶ χόρτα θὰ ἀντικαταστήσωσι τοὺς γαι-
άνθρακας, ἀφ' οὗ τὰ ἀνθρακωρυχεῖα ἐντελῶς
ἐξαντληθῶσι, καὶ ὁ πλανήτης ἡμῶν θὰ καταν-
τήσῃ οὕτως ἐντελῶς φαλακρός, δὲν θὰ εὕρισκε-
ται δὲ ἐπ' αὐτοῦ οὐδὲ ἄχυρον πρὸς κατασκευὴν
σκιαδίων. Ἡ χημικὴ σύνθεσις τῆς ἀτμοσφαι-
ρας θέλει τότε ἐντελῶς ἀλλοιωθῆ. τῶν φυτῶν
μὴ ὑπαρχόντων πλέον πρὸς συμπύκνωσιν τοῦ ἀφ'
ἡμῶν ἀποβαλλομένου ἀνθρακος, τὸ ἀνθρακικόν
ὄξυ θέλει συσσωρευθῆ εἰς τὸν ἀέρα ἐν τοσαύτῃ
ποσότητι, ὥστε δὲν θὰ δυνάμεθα πλέον νὰ ἀνα-
πνεύσωμεν καὶ πᾶσα ζωὴ θὰ εἶναι ἀδύνατος.
Ὅταν δὲ οἱ μᾶλλον ἀντέχοντες τῶν θνητῶν
δαπανήσωσι καὶ τὰ τελευταῖα γραμμαῖα τοῦ
ὄξυγονου, θέλωσι πέσῃ καὶ οὗτοι ὅπως μὴ πλέον
ἐγερθῶσιν, ἡ δὲ ἀνθρωπότης θέλει παντελῶς ἐκ-
λείψῃ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Θὰ ἡδυνάμεθα, ἐὰν θέλετε, πτεροῦντες ὀλίγον
τὴν φαντασίαν νὰ προδῶμεν καὶ περαιτέρω εἰς
τὰς ὑποθέσεις ἡμῶν ἡδυνάμεθα νὰ φαντασθῶ-
μεν τὴν γῆν ἐπαναρχίζουσαν τὸν ζωϊκὸν αὐτῆς
κύκλον, ἡδυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν νέα δάση
ἀναπτυσσόμενα εἰς τὰς ἀπογυμνωθείσας παρ' ἡ-
μῶν ἐρήμους, νέους δὲ ἀνθρώπους γεννωμένους
παρὰ τῶν μικροβίων ἀνταποδιδόντων εἰς τοὺς
μᾶλλον ἀσπόνδους αὐτῶν ἐχθρῶν καλὸν ἀντί-
κακοῦ καὶ μεταδιδόντων τὴν ζωὴν εἰς μεταγεν-
εστέρους ἡμῶν ἀδελφούς. . . . .

Τὸ πῦρ καὶ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ θὰ ἦ-
σαν θάνατος ἐντιμότερος καὶ κολακευτικώτερος
τοῦ ἀναιμικοῦ καὶ ἀσφυκτικοῦ θανάτου ὃν ἄνω
περιγράφομεν ὁ θάνατος ὅμως οὗτος εἶναι ὁ φυ-
σικώτερος, καὶ τούτου ἔνεκεν ἀναγκαζόμεθα νὰ πα-
ραδεχθῶμεν αὐτόν, ἂν καὶ εἰς πολλοὺς θὰ ἀπα-
ρέσῃ τούτους συμβουλευόμεν νὰ ἐμμείνωσιν εἰς
τὰς ἰδέας των καὶ νὰ φαντασθῶσι τὸ τέλος τοῦ

κόσμου ὅπως ἂν αὐτοῖς ἀρέσκῃ. Θεωρίας στηρι-
ζομένας ἐπὶ ὑποθέσεων δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιβά-
λωμεν.

Ἐν Κερκύρα.

I. H. Π.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Περὶ τοῦ ἄρτι ἀποθανόντος διαστήμου κλειδοκυμ-
βαλιστοῦ Λίστ ἀναφέρονται πολλὰ ἀνέκδοτα.

Ὁ Λίστ δὲν ἦτο μόνον ἔξοχος τεχνίτης ἀλλὰ
ἐκέκτητο καὶ πλήρη συναίσθησιν τῆς μουσικῆς μεγα-
λοφυίας του. Ῥώσος στρατηγός, ἰδὼν ποτε τὸν Λίστ
κεκοσμημένον διὰ πολλῶν παρασήμων, ἠρώτησεν αὐ-
τὸν εἰρωνικῶς ἀντὶ τίνων ὑπηρεσιῶν ἔτυχε τοσοῦτων
δικαιώσεων. «Ἐγὼ δὲν ὑπηρετῶ ἀλλ' ἄρχω»—ἀπε-
κρίνατο ἀγερῶχος ὁ τεχνίτης.

Νέον ὄντα καὶ δημοσίας ποιούμενον παραστάσεις
ἠρώτησε τὸν Λίστ τοῦ περιωνύμου ἀρχιγραμματέως
πρίγκιπος Μετερνίχου ἢ σύζυγος. — Κύριε Λίστ, πι-
στεύω ὅτι κάμνετε καλαῖς δουλειαῖς.

— Ὅχι, Κυρία, δὲν κάμνω δουλειαῖς ἀλλὰ μου-
σικὴν, ὑπέλαθεν ὁ κλειδοκυμβαλιστής. Ἄλλως δὲ
ἡ πριγκίπισσα Μετερνίχου δὲν διέπρεπεν ἐπὶ ὑπερβολι-
κῇ τρόπων ἀβρότητι· περὶ αὐτῆς ἔλεγεν ὁ σύζυγός
της «τὴν ἐνουμφεύθην ἀλλὰ δὲν κατώρθωσα καὶ νὰ
τὴν ἀναθρέψω».

Ἐνίοτε ὅμως ὁ Λίστ δὲν ἀπέστεργε καὶ τὰ λε-
πτὰ κολακεύματα. Ὁ Ναπολέων Γ', ὅστις ἠνῶνες ἰδια-
ζόντως τὸν Λίστ, γινομένου ἐν καιρῷ δείπνου λόγου
περὶ τῆς ἡλικίας τοῦ δεῖνος καὶ δεῖνος, εἶπε «καὶ ἐμοῦ,
Κύριε Λίστ, ὁ βίος διήρυσεν ἤδη ἡμισὺν αἰῶνα.»

— Ὅχι, Μεγαλειότατε, ἀπήνησεν ὁ δαιμόνιος
κλειδοκυμβαλιστής, ὑμεῖς εἴσατε ὄλος ὁ αἰὼν.

Ὁ Ναπολέων, ἠδέως ἀκούσας τὸν κολακευτι-
κὸν τοῦτον λόγον, ἔστειλε τῇ ἐπαύριον εἰς τὸν Λίστ
τὸ παράσημον τῶν ταξιαρχῶν τῆς Λεγεῶνος.

Ὁ χρόνος εἶνε θησαυρός, τὸν ὅποιον ἄλλοι μὲν
δαπανῶσιν ἐπ' ἀγαθῶ, ἄλλοι δὲ σπαταλῶσι. Οὐδὲν εἶ-
νε μᾶλλον ἐπονειδίσιον γέροντος, ὅστις ὅπως δεῖξῃ
ὅτι ἐπὶ μακρὸν ἔζησεν δὲν φέρει ἄλλας μαρτυρίας ἢ
τὴν ἡλικίαν του. (Σενέκας)

Ἡ τιμὴ ἀπαγορεύει πολλάκις πράξεις, τὰς ὁποίας
ἐπιτρέπει ὁ νόμος.

Πολλοὶ φιλόσοφοι γράφουσι βιβλία συμβουλευόντες
τοὺς ἄλλους νὰ περιφρονῶσι τὴν δόξαν καὶ ὅμως
αὐτοὶ θέτουσι τὸ ὄνομα των ἐπὶ τῶν βιβλίων αὐτῶν.
(Κικέρων)

Οὐδὲν καταδεικνύει ἐμφανέστερον τὸν χαρακτῆρα
ἀνθρώπου τινός ἢ ὁ τρόπος καθ' ὃν προσφέρεται πρὸς
τὰς γυναῖκας.

Ἡ μεταξὺ δύο γυναικῶν ὑφισταμένη φιλία εἶνε
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον συνωμοσία κατὰ τρίτης τινός.

(Κάρρ)